

Barbara Cartland

Suurejoonelised pulmad

Barbara Cartland
The Magnificent Marriage
1975

Esmakordselt eesti keeles.

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Toimetanud Krista Saar
Korrektor Inna Viires

© 1974 by Barbara Cartland

All rights reserved.

Trükiväljaanne © 2003 Kirjastus AMOR

Elektroniline väljaanne © 2010 Kirjastus AMOR

Raamatu nr 10346

ISBN 978-9949-20-083-2

Autori märkus

On meditsiiniline fakt, et ekseem võib Lõuna-Aasia soojas niiskes kliimas kaduda. Ma olen ise näinud seda üleöö juhtuvat Singapuris ja Bangkokis.

Kuigi Maximus Kirby ja Dorinda on väljamõeldud tegelaskujud, on Singapuri käsitlev taust täielikult faktiline ja ajalooliselt tõene, kaasa arvatud piraatide kirjeldus. Maohammustusi raviti kirjeldatud viisil kaksikümne viis aastat tagasi niihästi Inglismaal kui ka mujal.

Esimene peatükk

1879

Alderburne'i krahv tõstis pilgu kirjalt, mida ta parajasti käes hoidis, ning tema silmades paistis rõõm.

“See on tulnud, Elizabeth!” hüüdis ta.

Krahvinna, kes istus hommikulaua teises otsas, vaatas imestunud mehe poole.

“Mis on tulnud?” küsis ta.

“Kiri Kirbylt. Pagan võtku, sa ju tead, et olen seda mitu nädalat oodanud!”

“Jah, muidugi, Hugo, ning see on teinud sind väga pahuraks! Mida ta kirjutab?”

Krahv uuris kirja veel kord ja polnud mingit kahtlust, et teda rõõmustas iga sõna, mida ta luges. Viimaks ta vastas:

“Ta palub, et Letty sõidaks järgmisel kuul P&O liini-laeva Osakaga Singapuri.”

“Singapuri?”

Suurejoonelised pulmad

Hüüatus kostis peaaegu karjatusena ja leedi Lettice Burne, kes istus laua ääres, pani tassi väriseva käega lauale.

“Singapuri, papa?” kordas ta. “Ei... Ei... ma ei saa... seda teha!”

“Kuule, Letty,” ütles isa rahustavalt, “me oleme seda varem juba arutanud. Sa lubasid mulle, et oled nõus abielluma Maximus Kirbyga.”

“Mitte... Singapuris, papa! Sa ütlesid, et ta tuleb... siia. Pealegi... see oli... kaua aega tagasi.”

Sõnad lõppesid haleda sosinaga ja nüüd olid leedi Lettice'i suured sinised silmad täis pisaraid.

“Ma ei taha... temaga abielluda, papa! Ma ei taha... abielluda... mitte kellegagi!”

“See on naeruväärne, Letty, nagu sa ka ise tead!” pistis krahvinna vahele.

Kuigi tema hääl kõlas üsna teravalt, olid ta silmad kartlikud, puhates oma nooremal tütrele.

“Kuid, Letty, kui Maximus Kirby siin käis,” lausus krahv niisugusel toonil, nagu räägiks väikese lapsega, “pidasid sa teda väga meeldivaks.”

“Ta tõi mulle... väikesed papagoid,” ütles Letty, hääl ikka veel värisev, “ja ma mõtlesin, et see oli... temast kena. Aga ma ei taha... temaga abielluda ja ma ei lähe... kodunt... ära. Ma tahan jääda... sinuga, papa.”

Krahvi pilk puhkas tütre näol, silmades peaaegu koomiline jahmatus.

Ta ei suutnud taluda pisaraid ja tal oli alati raske keelduda millest tahes, mida Letty temalt palus.

Letty oli nii võluv ja krahv oskas ilusaid naisi hinnata kõikjal, kus ta neid võis leida.

Polnud mingit kahtlust, et leedi Lettice Burne oli silmapaistvalt ilus. Tema heledad juuksed olid nagu päikesepaiste. Neiu roosakasvalge jume oli laitmatu, ta sinised silmad tumedatest ripsmetest ääristatud ja tema roosinupule sarnanev suu oleks rõõmustanud iga kunstnikku.

Võinuks oodata, et leedi Lettice on imetusobjekt kui mitte kogu Londoni seltskonnale, siis vähemalt kõigile kõlblikele krahvkonna noorhärradele.

Ent kuigi nad parvlesid tema kõrval esimesel hetkel, mil ta välja ilmus, pöördusid nad kõige arusaamatumal kombel varsti minekule, et vähem ilusaid, kuid huvitava-
maid noori naisi otsida.